

Tien varrelta.

Helsingin Ruusu-Risti-luennot ovat vuosikokouksen jälkeen käsitelleet jälleensyntymismuistia. Minkätähden emme muista ennen eläneemme maan päällä? ja missä määrin on luottamista selvänäkijäin tiedonantoihin ja näkyihin? ovat kysymyksiä, jotka panevat monen totuudenetsijän pään pyörälle. Niihin on esitelmissä koetettu vastata, ja päättäen kuulijain lukuisuudesta sekä siitä hartaudesta, millä ovat esityksiä seuranneet, kaipaa nykyaikainen yleisö juuri sitä elämänvalaistusta, minkä jälleensyntymisoppi antaa. Työkenttä on siis suuri ja avara kaikille, jotka teosofisen maailmankatsomuksen ovat omaksuneet.

Helsingin Ruusu-Risti-ryhmä kokoontui huhtikuun 21 p:nä Stenmanin taidepalatsissa, niinkuin toisessa paikassa lehteämme on kerrottu, ja silloin lahjoitettiin Ruusu-Ristin johtajalle sirotekoinen ja kaunisääninen suomalainen piano. Huhtikuun 28 p:n kokouksessa jatkettiin keskustelua yliaistillisista ilmiöistä, varsinkin selvänäköisten jäsenten kokemuksista vuosikokouksen yhteydessä. Toukokuun 19 p:nä kului kokousaika käytännöllisten asiain pohtimisessa, ja 26 p:n kokoukseen loppui tämäntalvinen työkausi.

Eräs historiallinen hautaustilaisuus. Sunnuntaina t.k. 11 p. haudattiin ruusu-risti-veljen Kustaa Koivusen kuollut fyysillinen ruumis Malmin hautausmaalla. Tilaisuus oli sekä historiallinen että kaunis. Historiallinen se oli sentähden, että tämä oli tiettävästi ensimmäinen kerta, jolloin teosofisen elämänymmärryksen omaksuneen ja kirkosta eronneen vainajan kuollut ruumis näin, veljellisellä siunauksella, luovutettiin takaisin maaemolle. Ja kaunis se oli, tekisi mieli sanoa, ennen kaikkea siksi, että se tapahtui *rehellisesti*. Ruusu-Ristin johtaja piti asiallisen ja kauniin puheen veli Koivusen henkisistä pyrkimyksistä sekä luovutti käytetyn ruumiin takaisin maan, veden, ilman ja tulen elementeille, siunaten sen samalla niin asiallisella, kauniilla, ja rauhallisella tavalla, että teosofisen elämänymmärryksen omaksunut tunsu voivansa olla koko ajan mukana täydellä sydämellä ja myötätunnolla. Omaiset ja joukko ruusu-risti-veljiä oli yhdessä koolla kukitettulla hautakummulla. Sanoimme kaikki hengessämme: »kepeät mullat käytetylle ruumiille ja lämmin tervehdys Sinulle, veli Koivunen!»

J. R. Hannula.

Nimetön looshi, herra N. Efimofin aikoinaan eloon herättämä ryhmä, johon kuuluu jäseniä eri seuroista, kokoontui toukokuun 18 p:nä monta tuntia kestävään mielenkiintoiseen kokoukseen. Keskustelun aiheena oli »vapaamuurarius ja sen merkitys nykyajan ihmisille». Keskustelua johti tällä kertaa Ruusu-Ristin johtaja.